

pópulo in ætérnum consérvet; inimícos tuos confusióne induat; et super te Christi sanctificátio, atque hujus ólei infúsió flóreat; ut, qui tibi in terris tribuit benedictiónem, ipse in cœlis cónferat méritum Angelórum; ac benedícat te, et custódiat in vitam ætérnam Jesus Christus Dóminus noster: Qui vivit et regnat Deus, in sœcula sœculórum. *R.* Amen.

Quo facto, surgit Regina, et a suis ducitur ad sacristiam, seu papilionem, ubi Rex regales vestes indutus est, ibi et ipsa induitur vestibus reginalibus, quibus induta reducitur ad Metropolitanum adhuc cum mitra in faldistorio sedentem, qui imponit illi ante se genuflexæ coronam, dicens:

Accipe corónam glóriæ, ut scias te esse consórtem Regni, populoque Dei semper prospere cónsulas; et quanto plus exaltáris, tanto ámplius humilitátem díligas, et custódiás, in Christo Jesu Dómino nostro.

Et mox dat ei sceptrum, dicens:

Accipe virgam virtútis, ac veritátis, et esto paupéribus miséricors, et affábilis; víduis, pupíllis, et órphanis diligentíssimam curam exhibeas; ut omnípotens Deus aúgeat tibi grátiam suam: Qui vivit et regnat in sœcula sœculórum.

R. Amen.

Quo facto surgit Regina, et Episcopi parati qui ipsam ad altare deduxerunt, eam associant usque ad suum thalamum, ubi sedet in solio suo, matronis ejus ipsam comitantibus; deinde dicitur Allelúja, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et Offertorium. Quo dicto, Regina cum Rege a suis tantum associati, vadunt ad offerendum Metropolitanano, in faldistorio ante medium altaris sedenti, de auro quantum volunt, et manum Metropolitanani recipientis osculantur; deinde revertuntur ambo ad thalamum suum, et proceditur in Missa usque ad communionem. Data pace Regi et Reginæ, per primum ex Prælati paratis, cum instrumento ad hoc ordinato, Rex et Regina a suis tantum associati descendunt de thalamis, et veniunt ad altare, ubi in supremo gradu genuflectunt; et percepta communione, Metropolitanus ponit ambas hostias consecratas super patenam, et conversus ad Regem et Reginam, eos communicat.

Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitanani, tum simili modo communicat Reginam, quæ similiter ejus manum osculatur, et successive ambos ex calice suo purificat, qui purificati ad thalamos suos revertuntur, eo ordine, quo venerunt. Metropolitanus vero ablutionem sumit; et accepta mitra, lavat manus, perficitque Missam, et in fine dat benedictionem solemnem. Qua data, Rex et Regina vadunt ad palatium suum, et Metropolitanus, atque alii Prælati omnes deponunt vestes sacras, et ad propria quisque revertitur.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ SOLIUS.

SI autem, Rege jam pridem coronato, Regina sola, ut conjux illius, coronanda sit, parantur duo thalami, et alius locus, in quo Regina a principio officii usque ad tempus coronationis exspectat. Vocantur omnes Prælati regni, atque omnia alia fiunt, quæ supra pro coronatione Regis ordinata sunt.

Die autem statuto, Metropolitanano, et Prælati in Ecclesia constitutis, et se vestientibus, Rex vestibus regalibus indutus cum corona in capite, et sceptro in manu, ense præcedente, a suis associatus venit ad Ecclesiam, et ascendit thalamum suum; et Metropolitanano, ac Prælati omnibus paratis, incipitur Missa, more solito, et continuatur usque ad Allelúja, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Tum Rex coronam, et sceptrum ferens descendit de thalamo suo, et Metropolitanano in faldistorio ante altare cum mitra sedente, stans, detecto capite, petit ab eo Reginam benedici, et coronari, sub his verbis:

Reuerendissime Pater, postulámus, ut Consórtem nostram nobis a Deo conjúctam benedícere, et coróna Regináli decoráre dignémini, ad laudem et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur; et Regina, quæ usque tunc in aliquo loco ad partem in Ecclesia steterat, a duobus prioribus Prælati paratis, crine soluto, et capite velato, ducitur ad Metropolitanum ante altare sedentem, et facta ei reverentia, coram eo genuflectit, et ejus manum osculatur. Tunc surgit Metropolitanus, et cum mitra procumbit supra faldistorium. Regina vero ad ejus sinistram se in terram prosternit, et inchoantur Litanie prout supra, pag. 18. et perficiuntur, atque omnia alia fiunt, quæ supra in coronatione Reginae dicta sunt, usque ad Offertorium, ad quod poterit Rex cum Regina procedere, vel Regina sola, prout Regi placebit.

Facta communione per Metropolitanum, communicatur Regina.

Deinde perficitur Missa, et in fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem, etc.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ UT REGNI DOMINÆ.

SI vero Regina coronanda est, ut regni Domina, et absque Rege, tunc paratur thalamus unus in Ecclesia, vocantur Prælati regni et omnia alia similiter fiunt, quæ supra pro coronatione Regis ordinata sunt. Die statuto conveniunt in Ecclesia, in qua coronatio fieri debet; ubi Metropolitanus, aut alius, ad quem spectat, cum Episcopis aliis parat se, et sedent ante altare, ut supra dictum est. Interim Regina consuetis vestibus induta, cum suis Prælatibus, Baronibus, et matronis, atque aliis domesticis venit ad Ecclesiam; et cum fuerit prope presbyterium, duo priores Episcopi parati, veniunt ei obviam, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsam inter se mediam usque ad Metropolitanum deducunt, cui Regina caput inclinans, humilem reverentiam exhibet; qua facta, prior ipsorum deducentium, detecto capite, versus ad Metropolitanum, dicit:

Reuerendissime Pater, postulat sancta Mater Ecclesiæ Catholica, ut præsentem circumspèctam mulierem ad dignitatem Reginalem sublevetis.

Tunc interrogat Metropolitanus:

Scitis illam esse dignam, et utilem ad hanc dignitatem?

Ille respondet:

Et novimus, et credimus eam esse dignam, et utilem Ecclesiæ Dei, et ad regimen hujus Regni.

Metropolitanus dicit: Deo grátias.

Tunc sedet Regina media inter ipsos Episcopos deducentes, congruenti spatío a Metropolitanano, ita ut illi faciem vertat; ipsi etiam deducentes Episcopi, senior ad dexteram, alius ad sinistram Reginæ se collocant, ita ut et ipsi ad alterutrum facies vertant. Ipsis sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandam Reginam admonet, dicens:

Cum hódie per manus nostras, circumspècta mulier, qui Christi Salvatoris nostri vice in hac re fungimur (quamvis indigni), sacram unctionem, et Regni insignia sis susceptúra; bene est, ut te prius de ónere, ad quod destináris, moneámus. Régiam hódie súscipis dignitatem, et regéndi fidéles pópulos tibi commissos cu-

ram sumis. Præclarum sane inter mortales locum, sed discriminis, labóris, atque anxietátis plenum. Verum, si consideráveris, quod omnis potéstas a Dómino Deo est, per quem Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; tu quoque de grege tibi commisso ipsi Deo ratióneris redditúra. Primum, pietátem servábis, et Dóminum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles. Christiánam religióneris, ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis professa es, ad finem usque inviolátam retinébis, eámque contra omnes adversántes pro víribus deféndes. Ecclesiárum Prælatibus, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibébis. Ecclesiásticam libertátem non conculóabis. Justítiam, sine qua nulla societas diu consistere potest, erga omnes inconcússe administrábis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuendo. Víduas, pupillos, pauperes, ac débiles ab omni oppressióne deféndes. Omnibus te adéuntibus benignam, mansuétam, atque affábilem, pro Régia tua dignitáte, te præbébis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totius pópuli utilitátem regnáre, præmiúmque benefactorum tuorum, non in terris, sed in cælo exspectáre videáris: Quod ipse præstáre dignétur, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Regina electa accedit ad Metropolitanum, et genuflexa facit hanc professionem, dicens:

Ego N. Deo annuente, futura Regina N. profiteor et promitto coram Deo et Angelis ejus, deinceps legem, justitiam et pacem Ecclesiæ Dei, populoque mihi subjécto, pro posse et nosse, facere ac servare; salvo condigno misericordiæ Dei respectu, sicut in consilio fidélium meórum mélius pótero invenire. Pontificibus quoque Ecclesiárum Dei condígnum et canónicum honórem exhibére; atque ea, quæ ab Imperatóribus et Régibus Ecclesiis colláta, et réddita sunt, inviolabíliter observáre. Abbátibus, Comítibus, et Vassállis meis cóngruum honórem, secúndum consílium fidélium meórum præstáre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Evangeliorum, quem Metropolitanus coram ea super genibus apertum tenet, inferiori parte libri Reginæ versa, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélica.

Et post Regina electa Metropolitanam manum reverenter osculatur. Quo facto, Metropolitanus surgit, et cum mitra procumbit in faldistorio. Regina vero ad ejus sinistram in terram se prosternit.

Et cantores incipiunt, schola prosequente, Litanias, ut supra pag. 18, in quibus cum dictum fuerit

Ut ómnibus fidélibus, etc. **R.** Te rogámus audi nos.

Metropolitanus surgit, et accepto baculo pastorali in sinistra, super illam dicit:

Ut hanc eléctam in Reginam coronándam bene ✠ dicere dignéris.

R. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit:

Ut hanc electam in Reginam coronandam bene ✠ dicere, et conse- ✠ crare digneris. *R.* Te rogamus audi nos.

Producendo semper super Reginam signum crucis. Idem dicunt, et faciunt Episcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitum, cantoribus Litanias resumentibus, et perficientibus. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra, surgit, Regina prostrata manente; et dicit super eam intelligibili voce Orationem sequentem, quam adstantes Episcopi, etiam sine mitris in locis suis stantes, submissa voce pronuntiant.

Orémus.

Omnipotens sempiternae Deus, hanc famulam tuam caelesti bene- ✠ dictione sanctifica, quam in gubernationem regni Reginam eligimus: tua ubique sapientia eam doceat et confortet, atque Ecclesia tua fidelem famulam semper agnoscat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

Tum surgit Regina, et coram Pontifice genuflectit. Deinde Pontifex mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Praefationem, quae habetur supra, pag. 105. Qua Praefatione cum sua conclusione expleta, sedet Metropolitanus, et accepta mitra, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et inungit in modum crucis brachium dexterum Reginae, inter juncturam manus et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens:

Deus Pater aeternae gloriae sit tibi adiutor, et omnipotens benedicat tibi: preces tuas exaudiat: vitam tuam longitudine dierum adimpleat: benedictionem tuam jugiter confirmet: te cum omni populo in aeternum conservet: inimicos tuos confusione induat: et super te Christi sanctificatio, atque hujus olei infusio floreat; ut qui tibi in terris tribuit benedictionem, ipse in caelis conferat meritum Angelorum; ac benedicat te et custodiat in vitam aeternam Jesus Christus Dominus noster: Qui vivit et regnat Deus, in saecula saeculorum. *R.* Amen.

Quo facto, surgit Regina, et ad partem se retrahit, ubi Praelati sui domestici ei assistunt. Metropolitanus vero mica panis abstergit pollicem, et lavat manus, deinde accedit ante altare, et deposita mitra, cum suis ministris facit Confessionem. Idem faciunt Episcopi parati juxta sedes suas sine mitris stantes. Facta Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, osculatur, incensat, et procedit in Missa usque ad Alleluja exclusive, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiae, si dicitur, more consueto. Regina vero ducitur a suis ad sacristiam, vel papilionem, ubi accipit vestes reginales. Deinde redit cum illis ad thalamum, ubi manet usque ad dictum Graduale: non tamen sedet in solio, sed super aliquod scabellum sibi paratum genuflexa procumbit audiens Missam. Missa dicitur de die, et cum Oratione diei, dicitur pro ipsa electa Regina sub uno Per Dominum.

Oratio.

Quæsumus, omnipotens Deus: ut famula tua *N.* Regina nostra, quæ tua miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa; quibus decenter ornata, et vitiorum

monstra devitare, et ad te, qui via, veritas, et vita es, gratiosa valeat pervenire. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare in faldistorio cum mitra, et Regina a suis associata, media inter priores duos Praelatos paratos ad Metropolitanum reducit, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc imponitur ei corona, quam omnes Episcopi parati, qui adsunt, de altari per Metropolitanum sumptam manibus tenent, ipso Metropolitanano illam regente, et capiti illius imponente, ac dicente:

Accipe coronam regni, quæ, licet ab indignis, Episcoporum tamen manibus, capiti tuo imponitur. In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, quam sanctitatis gloriam, et honorem, et opus fortitudinis significare intelligas, et per hanc te participem ministerii nostri non ignores. Ita ut, sicut nos in interioribus pastores rectorisque animarum intelligimur, ita et tu in exterioribus vera Dei cultrix, strenuaque contra omnes adversitates Ecclesiae Christi defensatrix assistas, regni que tibi a Deo dati, et per officium nostrae benedictionis in vice Apostolorum, omniumque Sanctorum, regimini tuo commissi utilis exsecutrix, proficuaque regnatrice semper appareas; ut inter gloriosos athletas, virtutum gemmis ornata, et praemio sempiternae felicitatis coronata, cum Redemptore ac Salvatore nostro Jesu Christo, cujus nomen vicemque gestare crederis, sine fine gloriaris: Qui vivit, et imperat Deus cum Patre et Spiritu sancto in saecula saeculorum. *R.* Amen.

Et mox dat ei sceptrum in manum, dicens:

Accipe virgam virtutis, ac veritatis, et esto pauperibus misericors et affabilis; viduis, pupillis, et orphanis diligentissimam curam exhibeas; ut omnipotens Deus augeat tibi gratiam suam: Qui vivit et regnat in saecula saeculorum. *R.* Amen.

Tum surgunt omnes, et Metropolitanus cum omnibus Episcopis paratis deducit Reginam, coronam in capite et sceptrum in manu ferentem, mediam inter se et digniorem Episcopum paratum, supra solium, ubi stans cum mitra, una cum eodem digniore Episcopo inthronizat eam in solio, dicens:

Sta, et retine amodo locum tibi a Deo delegatum, per auctoritatem omnipotentis Dei, et per praesentem traditionem nostram, omnium scilicet Episcoporum ceterorumque Dei servorum: et quanto clerum sacris altaribus propinquiorem perspicis, tanto ei potius in locis congruis honorem impendere memineris; quatenus mediator Dei et hominum, te mediatricem cleri et plebis permanere faciat.

Deinde Metropolitanus, deposita mitra, inchoat, schola sequente, Hymnum:

Te Deum laudamus. pag. 50.

Qui totus dicitur: quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexteram Reginae, ibi continuo manens usque ad finem Hymni. Finito Hymno, Metropolitanus stans, ut prius, juxta Reginam sine mitra, dicit super illam:

V. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua.

R. Justitia, et iudicium preparatio sedis tuae.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui victrices Móysi manus in oratione firmasti, qui quamvis aetate languesceret, infatigabili sanctitate pugnabat; ut dum Amalech iniquus vincitur, dum profanus nationum populus subjugatur, exterminatis alienigenis, hereditati tuae possessio copiosa serviret: opus manuum tuarum pia nostrae orationis exauditione confirma; habemus et nos apud te, sancte Pater, Dominum Salvatorem, qui pro nobis manus suas extendit in cruce, per quem etiam precamur, Altissime, ut tua potentia suffragante, universorum hostium frangatur impietas, populisque tuus, cessante formidine, te solum timere condiscat. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Episcopis paratis revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium prope altare; et dicitur Allelúja, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiae, Evangelium, et alia usque ad Offertorium inclusive. Quo dicto, Metropolitanus sedet in faldistorio ante medium altaris cum mitra; et Regina a suis Praelatis, Magnatibus, et aliis associata venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexa, offert ei aurum, quantum sibi placet, et manum Metropolitanum recipientis osculatur. Deinde ad solium suum revertitur. Metropolitanus lavat manus, surgit, et accedit ad altare, et prosequitur Missam usque ad Communionem.

Cum Secreta diei, dicitur Secreta pro Regina, sub uno Per eundem Dominum.

Secreta.

Múnera, Domine quaesumus, oblata sanctifica: ut et nobis Unitati tui Corpus et Sanguis fiant; et Reginae nostrae ad obtinendam animae corporisque salutem, et peragendum injunctum officium, te largiente, usquequaque proficiant. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

Pax datur Reginae per primum ex Praelatis paratis cum instrumento ad hoc ordinato. Postquam Metropolitanus se communicaverit de Corpore et Sanguine, Regina sine corona, et sine sceptro, de thalamo suo a suis dumtaxat associata accedit ad altare; genuflectit in supremo gradu altaris, et Metropolitanus conversus ad Reginam, eam communicat. Regina, antequam sumat Sacramentum, osculatur manum dexteram Metropolitanum, et sumpta Communionem, ex calice de manu Metropolitanum se purificat, et purificata ad thalamum suum revertitur cum suis, ut venit. Metropolitanus vero ablutionem sumit, et accepta mitra, lavat manus et perficit Missam.

Cum Postcommunionem diei, dicitur pro Regina, sub uno Per Dominum.

Postcommunio.

Haec, Domine, oblatio salutaris famulam tuam **N.** Reginam nostram ab omnibus tueatur adversis: quatenus et ecclesiasticae pacis obtineat tranquillitatem; et post hujus temporis decursum, ad aeternam perveniat hereditatem. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem; qua data, omnes vadunt in pace.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGIS IN CONSORTEM ELECTI.

um autem Regina jam pridem, ut Regni domina, benedicta et coronata, deinde consortem sibi elegerit, quem postea statuerit coronari, ad diem ordinatam vocantur omnes Praelati Regni; parantur duo thalami, atque omnia alia ordinantur, prout supra in Coronatione Regis posita sunt. Die autem statuto, Metropolitanum et Praelatis in Ecclesia constitutis, et se vestientibus, Regina reginalibus vestibus induta cum corona in capite et sceptro in manu, a suis associata, venit ad Ecclesiam, et ascendit thalamum suum. Illis autem paratis, et suo ordine sedentibus, ut supra in coronatione Regis ordinatum est, Regina de thalamo suo descendens cum corona in capite, et sceptro in manu, venit coram Metropolitanum, a quo, facta ei reverentia, petit Regem consortem suum benedici, et coronari, sub his verbis:

Reuerendissime Pater, postulamus, ut consortem nostrum, a Deo nobis conjunctum, benedicere, et corona Regali decorare dignemini, ad laudem et gloriam Salvatoris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur. Interim Rex vestibus militaribus indutus venit ad Ecclesiam, a suis Praelatis domesticis non paratis, et Comitibus, Magnatibus regni, et aliis associatus. Qui cum venerit prope presbyterium, duo priores Episcopi ex paratis ei obviam veniunt, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt; coram quo Rex caput inclinans, humilem ei reverentiam exhibet. Qua facta, prior Episcoporum deducunt stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, voce intelligibili dicit:

Reuerendissime Pater, postulat sancta mater Ecclesia Catholica, ut praesentem egregium militem ad dignitatem Regiam sublevetis.

Et omnia alia suo ordine fiunt, prout habetur supra sub prima Rubrica de benedictione et coronatione Regis. pag. 96. usque ad aliam Rubricam, de coronatione Reginae, quae hic omittitur, cum sit prius coronata.

DE BENEDICTIONE NOVI MILITIS.

Miles creari, et benedici potest quacumque die, loco et hora; sed si inter Missarum solemnia creandus est, Pontifex in eo habitu, in quo Missam celebravit, aut illi interfuit, in faldistorio ante medium altaris stans, vel sedens, prout convenit, finita Missa, id peragit. Si autem extra Divina, in stola supra rochetum, vel si sit Regularis, supra superpelliceum, id faciat. Et primo ensem, quem aliquis coram eo genuflexus evaginatum tenet, stans, detecto capite, benedicit, si non sit benedictus, dicens:

- ℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
 ℞. Qui fecit cœlum et terram.
 ℣. Domine exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Exaudi, quæsumus Domine, preces nostras, et hunc ensem, quo hic famulus tuus circumcingi desiderat, majestatis tuæ dextera dignare bene ✠ dicere, quatenus esse possit defensor Ecclesiarum, viduarum, orphanorum, omniumque Deo serviëntium, contra sævitiam paganorum, atque hæreticorum; aliisque sibi insidiantibus sit terror, et formido. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Orémus.

Bene ✠ dic, Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, per invocationem sancti nominis tui, et per adventum Jesu Christi Filii tui Domini nostri, et per donum sancti Spiritus Paracliti, hunc ensem: ut hic famulus tuus, qui hodierna die eo tua pietate præcingitur, visibiles inimicos conculet, victoriæque per omnia potitus semper maneat illæsus. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Deinde dicit, stans ut prius:

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium: ✠ et digitos meos ad bellum.
 Misericordia mea, et refugium meum: ✠ susceptor meus, et liberator meus.
 Protector meus, et in ipso speravi: ✠ qui subdit populum meum sub me.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

- ℣. Salvum fac servum tuum Domine.
 ℞. Deus meus sperantem in te.
 ℣. Esto ei Domine turris fortitudinis.
 ℞. A facie inimici.
 ℣. Domine exaudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te veniat.
 ℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, qui cuncta solus ordinas et recte disponis, qui ad coercendam malitiam reproborum, et tuendam justitiam, usum gladii in terris hominibus tua salubri dispositione permisisti, et militarem ordinem ad populi protectionem institui voluisti, quique per beatum Joannem militibus ad se in deserto venientibus, ut neminem concuterent, sed propriis contenti essent stipendiis, dici fecisti; clementiam tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut sicut David puero tuo Goliath superandi largitus es facultatem, et Judam Machabeum de feritate Gentium nomen tuum non invocantium triumphare fecisti; ita et huic famulo tuo, qui noviter jugo militiæ colla supponit, pietate cœlesti vires et audaciam ad fidei et justitiæ defensionem tribuas, et præstes ei fidei, spei, et caritatis augmentum: et da tui timorem pariter et amorem, humilitatem, perseverantiam, obedientiam, et patientiam bonam, et cuncta in eo recte disponas, ut neminem cum gladio isto, vel alio, injuste lædat: et omnia cum eo justa et recta defendat: et sicut ipse de minori gradu ad novum militiæ promovetur honorem, ita veterem hominem deprensens cum actibus suis, novum induat hominem: ut te timeat et recte colat, perfidorum consortia vitet, et suam in proximum caritatem extendat, præposito suo in omnibus recte obediatur, et suum in cunctis juste officium exsequatur. Per Christum Dominum nostrum.

℞. Amen.

Tum ensem aqua benedicta aspergit.

Si autem ensis sit prius benedictus, omnia prædicta omittuntur. Post hæc Pontifex sedens, accepta mitra, dat ensem nudum novo Militi ante se genuflexo in manum dexteram, dicens:

Accipe gladium istum, in nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ sancti, et utaris eo ad defensionem tuam, ac sanctæ Dei Ecclesiæ, et ad confusionem inimicorum crucis Christi, ac fidei Christiænæ; et quantum humana fragilitas permiserit, cum eo neminem injuste lædas: quod ipse præstare dignetur, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℞. Amen.

Deinde ensis in vaginam reponitur, et Pontifex cingit Militem novum ense, dicens:

Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime; et attende, quod Sancti non in gladio, sed per fidem vicierunt regna.

Ense igitur accinctus Miles novus surgit, et ensem de vagina educit, et evaginatum ter viriliter vibrat, et super brachium sinistrum tergit, et in vaginam reponit.

Tunc Pontifex dat novo Militi osculum pacis, dicens:

Pax tecum.

Et iterum ensem evaginatam in dexteram accipiens, Militem novum ante se genuflexum cum ipso ense evaginato ter super scapulas leviter percutit, interim semel tantum dicens:

Esto Miles pacíficus, strénuus, fidélis, et Deo devótus.

Deinde reposito ense in vaginam, Pontifex manu dextera dat novo Militi leviter alapam, dicens:

Excitéris a somno malítiæ, et vígila in fide Christi, et fama laudábili.

Et Milites adstantes imponunt novo Militi calcaria; et Pontifex sedens cum mitra, dicit Antiphonam:

Speciósus forma præ filiis hóminum, accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime.

Surgit Pontifex, et versus ad novum Militem stans, et detecto capite, dicit:
Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

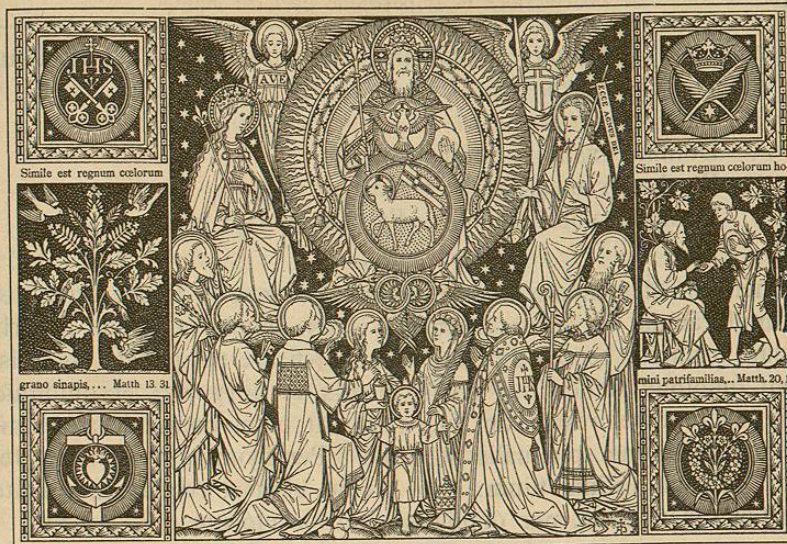
Omnípotens sempitérne Deus, super hunc fámulum tuum, qui hoc eminénti mucróne circumcíngi desiderat, grátiam tuæ benedictionis infúnde, et eum dexteræ tuæ virtúte fretum, fac contra cuncta adversántia cœléstibus armári præsídiis, quo nullis in hoc sæculo tempestátibus bellórum turbétur. Per Christum Dóminum nostrum. **R. Amen.**

His dictis, novus Miles osculatur manum Pontificis; et depositis ense, et calcaribus, vadit in pace.

DE CREATIONE MILITIS REGULARIS.

Cum Summus Pontifex committit aliquem creari in Militem Ordinis militaris, Pontifex, cui creatio hujusmodi commissa est, in primis imponit ei habitum illum, quo Milites illius Ordinis, quem intendit profiteri, uti consueverunt. Deinde recipit ab eo adhuc genuflexo professionem, per tales emitti solitam, votorum, secundum illius ordinis instituta.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

PONTIFICALIS PARS SECUNDA.

DE BENEDICTIONE ET IMPOSITIONE PRIMARIJ LAPIDIS PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA.

Nemo Ecclesiam ædificet priusquam Pontificis iudicio locus et atrium designentur, et quid ad luminaria, quid ad rectoris, ministrorumque stipendia sufficiat, quidque ad Ecclesiæ dotem pertineat, definiatur; et per eum, vel ejus auctoritate, per Sacerdotem crux in loco figuratur, et lapis primarius in fundamento ponatur. Pridie igitur lignea crux in loco, ubi debet esse altare, figuratur. Sequenti vero die, lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus et angularis, benedici debet hoc modo. Pontifex paratus supra rochetum, vel, si sit regularis, supra superpellicem, amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, et mitra simplici, et baculum pastoralem in sinistra tenens, stans cum mitra, in loco ubi Ecclesia est fundanda, benedicit sal, et aquam, dicens:

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ; ut efficiáris sal exorcizátum in salutem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis: et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsus fúeris, omnis phantásia et nequítia vel versútia diabólicæ fraudis, ómnisque spírítus immúndus adjurátus